

употрѣбляемы фразы искусствены и напѣстрены споредъ правилата на наукѣтъ съ разнovidны образы, нарѣчены *фигуры*, и то е сказованіето; четвърто, кога щемъ говоримъ, трѣбва да си докарваме гласа и движеніето на тѣлеснытъ си удове съобразно съ нѣщата, за конто говоримъ; и тѣй измѣненіето на гласа ни, и движеніето на тѣлото ни, кога говоримъ, ся наричатъ *лицемѣріе*. За всякы тыя ще ся говори по-послѣ на приличното имъ мѣсто.

5. Най-послѣ Риториката има три-вида: *Панигирическій, съвѣтователный и сждебный*. Панигирическій, който можемъ назва и тържественъ е, кога ся говори въ тържественны събранія за разны прѣдмѣты; съвѣтователный е, когато съвѣтваме нѣкого и подканямы го къмъ доброто, или го отворыщамы отъ злото; а сждебный е, когато говоримъ въ сждилищата за да забранимъ правото и да опровергаемъ кривото, и други подобны.

Риторическо слово.

6. Когато ся иска да докажемъ, или да опровергаемъ единъ прѣдмѣтъ, трѣбва да изнамѣримъ и употребимъ за това разны доказателства и доводи, та да можемъ да извършимъ това; а всякый тойзи съставъ на бѣсѣдѣтъ ни ся нарича *риторическо слово*. Тѣй, на примѣръ, ако бы ся искало да докажемъ, че имамы неотемлемо право да упазимъ бащиный си языкъ, като вземемъ тоя прѣдмѣтъ, на го расположимъ добръ и докажемъ го съ много силны и необоримы доказателства, ные щемъ съставимъ едно риторическо слово. И така отъ рѣченыты слѣдва, че риторическото слово са занимача съ сжмнителны прѣдмѣты и оныя, които подлѣжатъ подъ прѣнія и разисканія, а не съ прѣдмѣты, които сж явны и очевидны, защото тѣ нѣмать нуждж отъ доказателства.

За стояніята.

7. Подъ три главны образа ся разглѣдва и испытва всякой риторически въпросъ, и тыя образи сж нарѣчены *стоянія*. На примѣръ, ако работата, която разискваме, не е явна, а подава омысль и подозрѣніе по причинѣ на нѣкон